

Rettevejledning til opgave 1

Spørgsmål

1. Kunne Brians Byggeforretning gøre indsigelse mod skønserklæringen?

Indsigelser vedrørende inhabilitet skal gøres gældende ved udpegningen eller senest 1 uge efter, at parten er i stand til at gøre indsigelsen gældende, jf. § 198, stk. 4 og U 2003.1216 H.

Brian var i stand til at gøre indsigelserne gældende umiddelbart efter besigtigelsens foretagelse, hvorfor tidsfristen er sprunget. Han kan ikke afvente skønserklæringens udfald, inden han gør indsigelser. Indsigelserne er derfor prækluderede.

Indsigelsen kan også formuleres som en indsigelse mod fremgangsmåden og er i så fald omfattet af § 203, der ikke indeholder en tidsfrist. Og en tidsfrist kan næppe indfortolkes, se herved U 2021.4536 H. Denne problemstilling er alene sporadisk omtalt i pensum, og det kan ikke forventes, at de studerende ser dette.

DCR, side 542-546 og 582-584.

2. Har Brian ret i, at skønsmanden gjorde sig inhabil i forbindelse med besigtigelsen?

Skønsmanden skal ved udpegningen være habil, jf. § 199, og skal herunder opfylde visse af kravene til dommerhabilitet, jf. § 60. Princippet i § 61 finder ifølge U 2014.1094 H tilsvarende anvendelse, men dette fremgår ikke af pensum, og de studerende kan derfor ikke forventes at se dette.

Også efterfølgende kan en skønsmand blive inhabil. Dette er dog ikke lovreguleret.

Inhabilitet kan foreligge, hvis skønsmanden opfører sig partisk. Det er dog ikke tilstrækkeligt, at hun kommer med en spontan bemærkning, selv om det ikke er hensigtsmæssigt. Den relaterer sig dog ikke til andet end en umiddelbar konstatering af det, hun ser.

Skønsmanden udsætter forretningen 1 time, hvilket presser Brians øvrige planer. Der er ikke oplyst noget om den forventede varighed af besigtigelsen, og Brian burde derfor have afsat god tid eller forud spurgt om tidsrammen. En lang udsættelse kan formentlig give anledning til eventuel udsættelse til en anden dag. Det må dog kræve en udtrykkelig og rimelig tilkendegivelse fra en part.

Brians udvandring har ingen betydning for besigtigelsens foretagelse. Han har ret, men ikke pligt til at deltage. Udvandringen er derfor hans eget ansvar.

DCR, side 542-546 og 584-585.

3. Bør skønserklæringen nægtes fremlagt under henvisning til, at Carlos EI og VVS ikke var blevet underrettet om forretningens foretagelse?

Ifølge § 203 skal skønsmanden give parterne "underretning" om skønforretningen. Det fremgår ikke nærmere af bestemmelsen, hvorledes dette skal foregå.

De studerende bør derfor overveje indkaldelsesmåden. Henset til retsplejelovens indkaldelsesregler vil det være naturligt at overveje, om det skal ske ved forkyndelse. Dette kan ikke antages, idet alene stævning og ankestævning skal forkyndes, jf. § 153. Det kan tillige overvejes, om sagsportalen skal anvendes. Sagsportalen er dog alene kort berørt i undervisningen.

Underretningen er sket til en adresse oplyst på Carlos EI og VVS' hjemmeside, og firmaet må derfor være nærmest til at bære risikoen for adressens rigtighed. Det kan ikke ændre herpå, at Dorte Dam ikke opdager fejlmailen.

Der er derfor sket tilstrækkelig underretning, og skønserklæringen skal ikke udgå på dette grundlag.

Hvis de studerende antager, at der ikke er sket tilstrækkelig underretning, kan det diskuteres, om skønserklæringen alligevel bør tillades fremlagt. Heri kan inddrages, at der er mulighed for at stille supplerende spørgsmål (§ 205), og at der er fri bevisførelse under hensyntagen til § 341. Det kan ikke kræves, at de studerende drøfter denne problemstilling.

DCR, side 359-360, 545-546 og 583-585.

4. Hvordan skal retten forholde sig til Brians Byggeforretnings ønske om at fremlægge skønserklæringen?

(Det skal ved besvarelsen lægges til grund, at Carlos EI og VVS var blevet behørig underrettet om skønforretningen)

Skønserklæringen er indhentet under den isolerede bevisoptagelse, hvor også Carlos EI og VVS var part. Selskabet gav ikke møde under besigtigelsen, hvilket ikke er et krav. Udgangspunktet er derfor, at den isolerede skønforretning er lovligt gennemført også i forhold til Carlos EI og VVS.

Den kan derfor fremlægges på samme måde som en skønserklæring indhentet under sagen.

Der er derfor også yderst begrænsede muligheder for eventuelt at få udmeldt nyt syn og skøn.

Der er ikke tale om en situation omfattet af § 341 a (modsat U 2021.1048 H).

DCR side 587-588 og 590-592.

Rettevejledning til opgave 2

Spørgsmål

1. Var det korrekt, at byretten afviste at behandle sagen som følge af manglende stedlig kompetence?

Da der er tale om en civilretlig tvist mellem to parter med hjemting i hver sin medlemsstat, er det domsforordningen, der regulerer rettens stedlige kompetence, jf. DF art. 4 og 6.

Da Sustainable Steel BV har hjemting i Holland, skal sagen i udgangspunktet anlægges ved en domstol i Holland, jf. DF art. 4. Opfyldelsesværnetinget, jf. art. 7, nr. 1, litra b, gør ikke Retten i Holstebro kompetent, da parterne har indgået en værnetingsaftale. I udgangspunktet er Retten i Holstebro derfor ikke kompetent til at behandle sagen, jf. DF art. 25.

Det følger imidlertid af DF art. 26, stk. 1, at såfremt en ret i en medlemsstat ikke er kompetent i medfør af øvrige bestemmelser i domsforordningen, så bliver den kompetent, når en part giver møde for retten. Afgørende bliver herefter, om Sustainable Steel BV har givet møde for retten. Sustainable Steel BV har fremsendt svarskrift og protesteret mod rettens saglige kompetence, men derimod ikke rettens stedlige kompetence. Herudover har Sustainable Steel BV fremsat en realitetspåstand, frifindelse. Sustainable Steel BV har således ikke protesteret mod rettens stedlige kompetence og har som følge af det fremsendte svarskrift givet møde. Retten i Holstebro har således kompetence til at behandle sagen. Det var derfor ikke korrekt, at Retten i Holstebro afviste at behandle sagen.

(Den civile retspleje, s. 213-214 og 283-284).

2. Var det korrekt, at landsretten ikke afviste at behandle ankestævningen?

Byretten har ved dom afvist at behandle sagen som følge af manglende stedlig kompetence. Der er tale om en afgørelse, der afslutter sagen, og dommen er derfor ikke omfattet af rpl § 253, stk. 4. Da der netop er tale om en dom, og ikke en beslutning eller kendelse, der træffes under sagen, er forholdet heller ikke omfattet af begrænsningen i rpl § 389 a. Anken er derfor omfattet af de almindelige bestemmelser i rpl § 368 og § 372. Dommen skal ankes og ikke kæres, jf. rpl § 369, stk. 3, idet rette domstol er en domstol i udlandet og ikke i Danmark.

Da beløbet overstiger kr. 20.000, er forholdet ikke omfattet af rpl § 368, stk. 1, 2. pkt. Det kan ikke forventes, at den studerende diskuterer anvendelsesområdet for rpl § 368, stk. 1, når der er tale om formalitetsspørgsmål.

Ankestævningen er indleveret rettidigt, da denne er uploadet 4 uger efter dommens afsigelse, jf. rpl § 372. Det var derfor korrekt, at landsretten behandlede ankestævningen.

(Den civile retspleje, s. 383 og 388-391 og 476).

3. Var det korrekt, at byretten ikke behandlede den påstand, som Teflon Tech A/S fremsatte i processkriftet af 29. september 2021?

Sagens forberedelse er afsluttet, jf. rpl § 356, stk. 1. Spørgsmålet vedrører således adgangen til at fremsætte ny påstand efter forberedelsens afslutning. Adgangen hertil er reguleret i rpl § 358 (jf. rpl § 249, stk. 4). Det er således afgørende, at der foretages en helhedsvurdering af, om det er

undskyldeligt, at den nye påstand fremsættes så sent, om modparten har tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser, eller om nægtelsen af tilladelsen vil kunne medføre et uforholdsmæssigt tab.

Det taler imod tilladelse, at sagen er meget fremskreden, og det derfor er vanskeligt for Sustainable Steel BV at varetage sine interesser. Selvom aftalegrundlaget er det samme, må det forventes, at sagen vedrører opgørelse af tabet, og det kan være forskelligt fra den første leverance. Dog er Sustainable Steel BV jo selv årsag til, at kravet først kan opgøres så sent under sagen.

Det taler for tilladelse, at det ikke har været muligt for Teflon Tech A/S at opgøre sit krav på et tidligere tidspunkt, idet kravet netop er foranlediget af Sustainable Steel A/S' meddelelse under sagen om yderligere forsinkelse. Det fremgår således af sagen, at de straks efter at have modtaget meddelelsen fra Sustainable Steel BV indhentede tilbud, og kravet blev gjort gældende umiddelbart efter modtagelsen af dette tilbud.

Mest taler derfor for, at retten burde have ladet Teflon Tech A/S forhøje påstanden. Diskussionen og ikke resultatet er afgørende.

(Den civile retspleje, s. 401-404).

4. Kan landsretten tage stilling til påstanden på EUR 30.000?

Spørgsmålet er i første omgang, om der er tale om en påstand, der er gjort gældende i byretten eller ej, og dermed om forholdet er omfattet af rpl § 383 eller 382. Det må være afgørende, om retten har realitetsbehandlet forholdet, og dermed er det ikke tilstrækkeligt, at Teflon Tech A/S har gjort det gældende i processkriftet af 29. september 2021.

Den studerende bør herudover diskutere, om retten er nødt til at tage stilling til forhold, der ikke har foreligget for retten, og dermed om adgangen er reguleret af rpl § 383 eller 384. Diskussionen og ikke resultatet heraf er afgørende. Der er tale om en udvidet påstand, men såvel retligt og faktisk er den i høj grad beslægtet med den foregående påstand, og der bør derfor gives tilladelse efter rpl § 383, evt. sammenholdt med § 384, jf. U2000.1530H, såfremt kriterierne i rpl § 358, stk. 6 og 7, er opfyldt.

I diskussionen heraf bør den studerende inddrage retskraftvirkningerne i overvejelserne af, om det er undskyldeligt eller medfører et uforholdsmæssigt tab for Teflon Tech A/S, såfremt inddragelsen nægtes. I den forbindelse bør den studerende overveje, at udgangspunktet er, at Teflon Tech A/S ikke afskæres fra at gøre sit krav gældende senere, da kravet først har kunnet opgøres sent under sagen. Ifølge retspraksis har dommen dog potentielt retskraftvirkning for restkravet, jf. U2010.1431H. Efter en samlet vurdering bør der derfor gives Teflon Tech A/S mulighed for at fremsætte påstanden. Diskussionen og ikke resultatet er afgørende.

Endelig skal det bemærkes, at fristen for at anke, jf. rpl § 372, er overskredet, da der er gået mere end 4 uger fra dommens afsigelse.

(Den civile retspleje, s. 488-492 og 671).